

lægge ræveavlerne yderligere udgifter, når erhvervet er ved at blive udfaset.

Af samme grund synes Enhedslisten, at det forslag, der nu ligger med en udfasning på 15 år, er komplet uacceptabelt. Vi kan naturligvis ikke stemme imod forslaget, for vi kan ikke stemme imod en udfasning, men vi må nok sige, at det jo ikke bringer rævene og dyrevelfærden i en umiddelbart bedre situation. Spørgsmålet er så, om den her udfasningsperiode kan kortes ned. Der ligger et forslag om at afkorte den til en periode på 5 år. Det stemmer Enhedslisten for.

Vi har ikke noget imod, at man er kritisk over for Justitsministeriets embedsmænd og deres vurderinger. De ved jo lige så godt som jeg, at jura ikke er en fuldstændig eksakt videnskab, hvor man altid straks kan sige, hvad der er det rigtige. Jeg vil også sige det på den måde, at jeg sådan set også godt kan leve med, at det viser sig, at vi afkorter perioden så meget, at de her ræveavlere får erstatning, for så betaler vi prisen for at reparere på 70 års forsømmelser ved at betale erstatning til nogle mennesker, der har holdt sig inden for lovens rammer, og så strammer vi op på loven. Det har jeg ikke så meget imod.

Af samme grund kan vi stemme for både SF's og Socialdemokraternes ændringsforslag. Det bliver så Socialdemokraternes forslag, vi først skal stemme om. Man kan selvfølgelig godt, når man hører de socialdemokratiske talere her i dag, få det indtryk, at hensynet til ræveavlerne næsten er større end hensynet til rævene, og at det derfor er vigtigt for Socialdemokraterne at få en model, hvor man er sikker på, at der skal betales erstatning. Jeg skal ikke kunne sige det, men når jeg tænker på, hvad hr. Bjarne Laustsen har været ude at sige, så kan jeg godt forstå, at han mener, at han også skylder ræveavlerne noget. Det leverer han så hermed.

Alt det der fnidderfnadder, al den der dobbeltmoral og alt det der hykleri ønsker Enhedslisten ikke at blive blandet ind i. Vi stemmer for ethvert forslag om at afkorte udfasningsperioden, og vi vil i sidste instans undlade at stemme til lovforslaget, fordi det er vores grundopfattelse, at det er lykkedes et flertal i Folketinget, der ønskede så hurtigt som muligt at få afsluttet ræveavl, at forkludre denne her sag, sådan at de eneste, der vel i grunden kan smile lidt skævt i dag, er Venstre og De Konservative. At hr. Knud Kristensen så ikke er i humør til at smile skævt, er så en anden sag.

Men det er i hvert fald godt for dyrevelfærden, at det her er udfaset om 15 år, men forløbet

må være et godt skoleeksempel på, hvordan man ikke skal drive politik, hvis man vil opnå resultater. Og der peger det sådan set i alt det væsentlige for os, der er det flertal, som ville afvikle ræveavlen, på, at det faktisk er lykkedes Venstre og De Konservative at forsinke den her proces i så lang tid, at det næsten kunne være lige meget.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen som privatist.

Kl. 11:08

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Sundhedsministeren har fremsat et lovforslag om at afskaffe ræveavl i Danmark. Jeg ved ikke lige præcis, hvorfor det skulle gå ud over ham, men dybest set var det jo den tidligere justitsminister, fru Lene Espersen, der skulle have fremsat det, og så endte bolden hos den nuværende justitsminister, hr. Brian Mikkelsen, og sådan står vi her i dag.

I fremtiden bliver det kun muligt at se ræve i Zoologisk Have og ude i naturen, forhåbentlig, og så er der et spørgsmål om, om det er tilladt at have 114 ræve i forbindelse med træning af gravhunde. Dem havde man sådan set glemt; om man vidste, om de eksisterede eller ej, skal jeg lade være usagt, men i hvert fald har vi haft en deputation fra dem, som træner jagthunde. I den forbindelse har vi været positivt stemt over for at finde en løsning i den periode her, uanset om det bliver 2, 5 eller 15 år, der skal til, hvor de 114 ræve ville få en forbedring, indtil man finder ud af, om der er en anden måde at træne de jagthunde på, som vi ved er en forudsætning for at kunne jage ræve, f.eks. inde i byerne, hvor der måske efterhånden er flere ræve, end der er ude i skovene.

Grunden til, at jeg tager ordet her i dag, er sådan set, at vi, selv om jeg føler mig dækket ind af hr. Ole Vagn Christensens bemærkninger, har haft et forløb, der startede med, at der i forbindelse med sidste folketingsvalg var en debat om, om man kunne ændre lidt i den bekendtgørelse, der var sendt ud, og som endnu ikke var trådt i kraft. Det kunne der være god grund til at kigge på, og derfor sagde jeg som noget af det første, at jeg syntes, at sagligheden måtte indfinde sig, fordi der var sket meget, siden man for nogle år siden, i 2001 og 2003, havde vedtaget en beretning, der sagde noget om forholdene. Derfor rejste Fødevarerudvalget med de nye medlemmer, både af Tinget og af Fødevarerudvalget, op for at